

زبان عربی

*** عَيْنِ الْأَصْحَحِ وَالْأَدَقِّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجُمَةِ مِنْ أَوْ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ:

۱- «لقد أرسلنا من قبلك رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاؤُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ»:

- ۱) قبل از تو رسولانی را برای قومشان ارسال کردیم، و آنها بیّنات را برایشان آوردند!
- ۲) فرستادگانی را قبل از تو برای مردمشان مبعوث کردیم و آنها معجزاتی با خود آوردند!
- ۳) رسولان را پیش از تو برای اقوام آنها ارسال کردیم و آنان به همراه خویش بیّناتی آوردند!
- ۴) پیش از تو پیامبران را برای قوم آنها فرستادیم و آنان دلیل روشن را به همراه خود آوردند!

۲- «علينا أن نحترم الأديانَ الإلهيةَ و أن نتعاش مع المعتقدين بها تعاشياً سليماً»:

- ۱) بر ما است به دین‌های خدایی احترام گذاریم و با کسانی که به خدا اعتقاد دارند با مسالمت زندگی کنیم!
- ۲) بر ما است که به ادیان الهی احترام بگذاریم و با معتقدین به آنها زندگی مسالمت‌آمیزی داشته باشیم!
- ۳) بر ما واجب است که به ادیان خدایی احترام کنیم و با کسانی که معتقد هستند با مسالمت زندگی کنیم!
- ۴) بر ما لازم است دین‌های الهی را محترم شمرده با معتقدان به آن زندگی سالمی را داشته باشیم!

۳- «استشر الآخريين فيما لا تعلم و إن كانوا أصغر منك، فإن الاستشارة لا تميّز بين الصغير و الكبير»:

- ۱) درباره آنچه نمی‌دانی با دیگران مشورت کن اگرچه کوچکتر از تو باشند، چه مشورت کردن بین کوچک و بزرگ جدا نمی‌کند!
- ۲) درباره هرچه نمی‌شناسی با دیگران مشورت کن اگرچه آنها از تو کوچکتر هستند، مشورت برای کوچک و بزرگ فرق قائل نیست!
- ۳) با دیگران درباره آنچه نمی‌دانی مشورت کن حتی اگر آنها کوچکتر باشند، زیرا طلب مشورت بین کوچک و بزرگ جدایی قائل نیست!
- ۴) از دیگران درباره هر چیزی که نمی‌شناسی مشورت بخواه حتی اگر از تو کوچکتر بودند، پس مشورت خواستن میان کوچک و بزرگ فرق نمی‌گذارد!

۴- «إن تقصد أن ترمي الثُّغَايَاتِ فِي مَكَانٍ غَيْرِ مَنَاسِبٍ، فَاعْلَمْ أَنَّكَ ضَيَّعْتَ حَقَّ النَّاسِ»:

- ۱) اگر قصد کنی زباله‌ها را به مکانی نامناسب پرتاب کنی، بدان که تو حق مردم را ضایع ساخته‌ای!
- ۲) اگر قصد کردی زباله‌ها را در جایی نامناسب پرت کنی، این را بدان که حق مردم را تباه ساختی!
- ۳) هرگاه خواستی زباله‌ها را به جای نامناسبی بیندازی، پس آگاه باش که حق مردم را ضایع ساختی!
- ۴) هر زمان که خواستی زباله‌هایی را به سمت مکان نامناسبی بیندازی، پس با آگاهی حق مردم را تباه کرده‌ای!

۵- «هناك لا إنسان بدون خطأ، ولكنّه يفشل عندما يَعدّ نفسه عالماً يعرفُ كلَّ شيءٍ»:

- ۱) هیچ انسانی نیست که خطا نکند، ولی هنگامی که خود را دانای همه چیز به شمار آورد، شکست خواهد خورد!
- ۲) انسان بدون اشتباه، هیچ‌گاه وجود ندارد، اما او می‌بازد هرگاه خود را دانایی فرض کند که هر چیزی را می‌داند!
- ۳) هیچ انسانی بدون خطا وجود ندارد، ولی زمانی که خودش را عالمی به شمار آورد که هر چیزی را می‌داند، شکست می‌خورد!
- ۴) انسان هیچ‌گاه بدون اشتباه نیست، اما زمانی می‌بازد که نفس خود را عالمی به حساب آورد که بر هر چیزی آگاه است!

۶- عَيْنِ الْخَطَأِ:

- ۱) لا يُنْصَرُ المجرمون عند مواطنينا: نزد هموطنان ما مجرمان یاری نمی‌شوند!
- ۲) ذَنبَ حَيَّةِ الصَّحْرَاءِ يَعدّ وسيلةً للصَّيْدِ: دم مار صحرا وسیله‌ای برای شکار به شمار می‌آید!
- ۳) تُحْرَقَ رُؤُوسُنَا تَحْتَ أَشْعَةِ الشَّمْسِ المُسْتَعْرَةِ: سرهایمان زیر أشعه خورشید سوزان می‌سوزد!
- ۴) تُنتَجَ أَشْيَاءٌ فِي المصانع نحتاج إليها: در کارخانه‌ها چیزهایی تولید می‌شود که به آنها نیاز داریم!

۷- عَيْنِ الْخَطَأِ:

- ۱) الجهلُ مصيبةٌ لَنْ نَتَخَلَّصَ مِنْهُ إِلَّا بِالْعِلْمِ: فقط با علم، از مصیبت جهل، رهایی می‌یابیم!
- ۲) كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ يَعْرِفُونَ كُلَّ شَيْءٍ بَضْءَهُ مَعْرِفَةً أَفْضَلَ: بسیاری از مردم هر چیزی را با ضدش بهتر می‌شناسند!
- ۳) عَلَى الْإِنْسَانِ أَنْ لَا يَجْرَحَ قَلْبَ الْآخَرِينَ بِكَلِمَاتٍ قَبِيحَةٍ: انسان نباید با کلماتی زشت قلب دیگران را مجروح کند!
- ۴) كَانَ الْعُلَمَاءُ فِي بَسْطِ الْعِلْمِ لَيْسُوا إِلَّا مَطْرَأً لِلْأَرْضِ: گویی دانشمندان در گسترش علم چیزی جز باران برای زمین نیستند!

۸- «يك ساعت تفكّر بهتر از هفتاد سال عبادت است!» عَيْنِ الصَّحِيحِ:

- ۱) تفكّر ساعةٍ خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةِ سَبْعِينَ سَنَةً.
- ۲) السّاعةُ فِي التّفكّرِ أَفْضَلُ مِنْ سَبْعِينَ سَنَةَ الْعِبَادَاتِ.
- ۳) التّفكّرُ فِي السّاعَةِ خَيْرٌ مِنَ الْعِبَادَةِ مِنْ سَبْعِينَ السَّنَةِ.
- ۴) سَاعَةٌ وَاحِدَةٌ مِنَ التّفكّراتِ أَفْضَلُ مِنْ سَبْعِينَ سَنَةَ الْعِبَادَاتِ.

٩- عَيِّنِ الْمُنَاسِبَ لِلْمَفْهُومِ التَّالِي: «لَا يَعْرِفُ قِيَمَةَ النَّعْمِ إِلَّا مَنْ حَلَّتْ بِهِ الْمَصِيبَةُ»

- (١) و اللهُ ما رأينا خَبيراً بِلَا مَلامَةٍ.
(٢) سَلِ الْمَصانِعَ رَكْباً تَهِيمَ فِي الْفِلاواتِ.
(٣) فَكَمْ تُمرَّرُ عَيْشى وَ أَنْتِ حَاملٌ شَهِيدِ.
(٤) وَ قَدْ تَفْتَشُ عَيْنُ الْحِياةِ فِي الظُّلَماتِ.

** عَيِّنِ الصَّحِيحَ فِي الإِعْرابِ وَ التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ:

١٠- «رَبِّ؛ إِجْعَلْنِي مَقِيمَ الصَّلَاةِ وَ مِنْ ذُرِّيَّتِي، رَبَّنَا وَ تَقَبَّلْ دُعَاءِ»:

- (١) دُعَاء: اسم - مفرد مذكر - معرفة (علم) - معرب / فاعل لفعل «تَقَبَّلَ» و مرفوع
(٢) رَبِّ: اسم - مفرد مذكر - معرب / منادى و مضاف، و قد حذف ضمير الياء، أصله: يا رَبِّي
(٣) تَقَبَّلَ: فعل أمر - للمخاطب - مزيد ثلاثي (من باب تفعيل) - مبني / فعل و مع فاعله: جملة فعلية
(٤) إِجْعَلْ: فعل أمر - للمخاطب - مزيد ثلاثي (من باب إفعال) - متعدّد - مبني / فعل، و مفعوله ضمير الياء

١١- «خَيْرُ إِخْوانِكُمْ مَنْ أَهْدَى إِلَيْكُمْ عِيوبَكُمْ»:

- (١) إِخْوان: اسم - مثنى مذكر (مفردة: أخ) - معرب / مضاف إليه و مجرور
(٢) أَهْدَى: فعل ماضٍ - للغائب - لازم - معلوم - مبني / فعلٌ و مع فاعله: جملة فعلية
(٣) خَيْرِ: اسم تفضيل (أصله: أخير، على وزن أفعل) - معرب / مبتدأ و مرفوع، و الجملة اسمية
(٤) عِيوب: اسم - جمع مكسّر أو تكسير (مفردة: عيب، مؤنث) - معرب / مفعول و منصوب

١٢- «قَدْ بَلَغْنِي أَنْ رَجُلًا مِنْ فَتِيَّةِ أَهْلِ البَصْرَةِ دَعَاكَ إِلى مَأدِبَةٍ فَأَسْرَعْتَ إِليها»:

- (١) أُسْرَعْتُ: فعل ماضٍ - للمخاطبة - مزيد ثلاثي (من باب إفعال) - متعدّد - مبني / فعلٌ و مع فاعله: جملة فعلية
(٢) فَتِيَّة: اسم - مفرد مؤنث - معرفة - معرب / مجرور بحرف الجر؛ من فتية، جار و مجرور و خبر لحرف «أَنَّ» المشبّه بالفعل
(٣) مَأدِبَةٍ: اسم - مفرد مؤنث - اسم مفعول (مأخوذ أو مشتق من فعل «أدب» - نكرة - معرب / مجرور بحرف الجر؛ إلى مأدبة: جار و مجرور
(٤) بَلَغَ: فعل ماضٍ - للغائب - مجرد ثلاثي - معلوم - مبني / فعل و مع فاعله جملة فعلية؛ و النون: حرف وقاية

** عَيِّنِ الْمُنَاسِبَ لِلجِوابِ عَنِ الأَسْئَلَةِ التَّالِيَةِ:

١٣- عَيِّنِ الخَطَأَ فِي ضَبْطِ حَرَكاتِ الحُرُوفِ:

- (١) إِسْتَلِمَ الأَدويةَ فِي الصَّيدِليَّةِ فِي نِهايةِ مَمَرِ المُسْتَوصَفِ.
(٢) لِلزَّرَافَةِ صَوْتٌ يُحَدِّثُ الحِياواناتِ حَتَّى تَبْتَعِدَ عَنِ الخَطَرِ.
(٣) إِنَّ الأَمْتَحاناتِ تُساعِدُ طُلَّابَ المُدارِسِ لِتَعَلُّمِ دُرُوسِهِمِ.
(٤) عَلى كُلِّ النَّاسِ أَنْ يَتَعائِشوا مَعَ بَعْضِهِم تَعائِشاً سَليماً.

١٤- عَيِّنِ حَرْفَ «ال» مَعنَاهُ اسمِ الإِشارةِ:

- (١) يَقْفِزُ السَّنْجَابُ الطَّائِرَ بَغْشائِهِ الخاصَّةِ، هَذا العِشاءَ كالمِظَلَّةِ.
(٢) الإِجابةَ قَبْلَ أَنْ تَسْمَعَ الكِلامَ سَمِعاً جَيِّداً مِنْ أَخلاقِ الجِهالاءِ.
(٣) لا نَقْدِرُ أَنْ نَرى جِناحِ الطَّيِّانِ لِأَنَّ سَراةَ حَركةِ الطَّيِّانِ كَثيرةَ.
(٤) يا رَبِّ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ قَلبٍ لا يَخْشَعُ، كَأَنَّ القَلبَ يَبْتَعِدُ عَنِ رَبِّهِ.

١٥- عَيِّنِ ما لَيْسَ فِيهِ المَفْعُولُ المَطْلُوقَ:

- (١) أُعْطِيَ المَلِكُ الفَلاحَ إِعطاءً يُعْجِبُهُ.
(٢) يُصَدِّقُ قَوْلَ الصَّادِقِ دائِماً تصْديقاً جَميلاً.
(٣) تَحضُنُ الأُمُّ طِفْلَتِها فِي حَضنِها مَحَبَّةً لَها.
(٤) غَرَسَ الفَلاحُ فِسيْلَةَ جِوزِ غَرساً لا يَأْمَلُ أَكلَهُ.

١٦- عَيِّنِ ما لَيْسَ فِيهِ «نون» لِلوَقايَةِ:

- (١) إِنْ لَمْ تُؤْمِنِ بِقوَّةِ نَفْسِكَ فَلَنْ تَتَقَدَّمِيَ فِي الحِياةِ.
(٢) مَنَعَنِي التَّزامِي بِالصَّدقِ مِنْ ارْتِكابِ المَعاصِيِ.
(٣) أَعانَتَنِي بِوماتِ مَزْرَعَتِي لِأَتَخَلَّصَ مِنْ شَرِّ الفُئرانِ.
(٤) فِي اللَّعِبِ أَعْطاني صَدِيقِي الكَراةَ وَ رَميْتُها إِلى الهَدَفِ.

١٧- عَيِّنِ جِوابِ الشَّرْطِ يَخْتَلِفُ نِوعَهُ عَنِ الباقِي:

- (١) إِنْ تَتَرَكوا أَداءَ واجِباتِكُم المَدْرِسيَّةِ تَرَسَبوا فِي نِهايةِ السَّنَةِ.
(٢) إِنْ نَدَدِمَ عَلى أَعْمالِنا السَّيِّئَةِ نَغَيِّرُها بَعْدَ مَدَّةٍ بِسَهولَةٍ.
(٣) إِنْ يَنِمُ طِفْلٌ صَغيرٌ فِي العُرْفَةِ أَتَكَلِّمُ هَمَساً.
(٤) إِنْ يَقْطَعُ أَحَدٌ كِلامَ الأَخْرينِ فَهُوَ قَليلُ الأَدبِ.

١٨- عَيِّنِ مِضارِعاً يُمكنُ أَنْ يُعادَلَ «المَاضِي الأَسْتِمْراري» فِي الفارِسيَّةِ:

- (١) سَنَجِدُ بَرنامِجاً لَكَ يُعِينُكَ فِي دُرُوسِكَ كَلِّها.
(٢) شَاهدتُ مِناظِرَ فِي طَريقِ السَّفَرِ يُعْجِبُنِي جَمالِها.
(٣) العاقِلُ يَسْتَشِيرُ الصَّادِقَ فِي أُمُورِهِ حَتَّى يُقَرِّبَهُ مِنَ الحَقائِقِ.
(٤) بَعْضُنا يُحَدِّثُ بِكُلِّ ما يَسْمَعُ بِهِ، وَ هَذا عَمَلٌ غَيرُ صَحيحِ.

١٩- عَيِّنِ المسْتثْنَى وَالمسْتثْنَى مِنْهُ اسْمَى مَكَان:

- (١) وَجَدْتُ مَصَادِرَ جَمِيعِ الكُتُبِ فِي المَكْتَبَةِ إِلا مَصْدَرَ هَذَا الكِتَابِ.
(٢) بَنَى المِهْنَدِسُونَ عُرْفًا مَتَعَدَّةً فِي هَذِهِ المَدْرَسَةِ إِلا مَخْزَنًا لِّلْکُتُبِ.
(٣) سَافِرُ السِّيَاحِ إِلى کُلِّ المَنَاطِقِ فِي البِلَادِ الأُخْرَى إِلا مَنطِقَةَ فِي الشَّرْقِ.
(٤) وَصَلْنَا إِلى المِطَارِ مَتَأَخَّرِينَ لِأَنَّ الشَّوَارِعَ کَانَتْ مَزْدَحْمَةً إِلا الشَّارِعَ الأَخِيرَ.

٢٠- عَيِّنِ مَا يَدُلُّ عَلَى نَفْيِ الشَّيْءِ نَفِيًّا کَامِلًا:

- (١) لَا خَيْرَ فِي الكَذِبِ.
(٢) لَا، أَنْتَ لَا تَكْذِبِ.
(٣) لَا شَرَّ أُرِيدُ وَلَا فِتْنَةً.
(٤) لَا الكَذِبُ أُرْغَبُ فِيهِ وَلَا الغَيْبَةُ.